

S u u s i

T e n g e l l i s t ä W i r t t ä

R u o k i n W i r s i k i r j a s t a

S u o m e r i k ä ä t y t ,

W e i s a t t a t w a r i

H a l u s s i l d a U s c o w a i s i l d a S i e -
l u i l d a S u o m e n M a a s a .*Attonat in silvis jugiter resonabilis Echo:**Non tamen heu! sonitus pectora cuncta movet**O! si cuncta piis succurrant culmina curis!**Seria res agitur; Tu DEus ipse juves!*

T U R U S A /

P r ä n d ä t t y J O H . C H R I S T O P H . F R E N C K E L L S D Ä 1763.

Eusunnainen. (*)

Reisatatan cum 170 217. Suomen Wirsitirjasa.

S! Armon Sengi riennä tänn (a), Sun
rauhassas nyt käännn päin (b), Turhat
on caichi tecon (c); Et woimasas ain wire
kuisin (d), Jesuren haarois woittaisin (e)
Jälhen sielun lewon.

a) Zach. 12: 10. b) 4. Mos. K. 6. 6. c) 1. Cor. 12: 3.
2. Cor. 3. 5. d) Psal 51: 10. Ezech. 37: 3. 5. e) Joh.
16: 33. Cap. 17: 23.

2. Siis totubesas johdata Mua onhet, sokia talu-
ta, Seuramaan rahkos tilla: Et pesty riikkaist
synneistan, Ja wopax tehty tunnosan; Sun huo-
mas isen keitan.

3. O! Siwid Sengi ohja taäl Mua tompeli,
onduroa elämän siell; Sydändän sanallas wahwist,
Christuren ansioon turwamaan, Rackauttans
suweta seuramaan (*). Eäs uscos ain mua hallis.

1) Joh. 13: 15. 2. Cor. 5: 14, 15. 1 Pet. 2: 21.

4. Siis

(*) Ehenna är en Öfversättning, eller Imitamentum af
then sköna Psalmen N:o 137. O Selge And kom til
mig in zc.

4. Siis poista pojes satanas; Wahwast ain
tue armollas, Juonillans ettei sorrats: Uun hengel-
len todistures, Ett olen otec lapses, Jonge au-
tuax aiwot tairois.

5. Todell tunnen turmelluxen, En tiedä mitä ru-
koilen, Mit' wahingois, taic' auita; O! turwan
Sengi opeta, Huutamaan Abba totuta Alma Jesu-
suxen cautta.

6. Mua armollas nyt hallige, Ja häitsyn liban
hillige, Mielen pois mailmast käännä: Ett eläi-
sin sun turwasas, Ja aina pyhäas pelwozas; Se
olcon teconi päännäs.

7. Hywijn töihin mua onnistä, Tee wircur,
wiriäx wirasan, Täyttämään tahtos aina; Es-
wamaan armos, wiissaudes, Toimes, ja sulas rac-
faudes, Syhen muss halua laina.

8. Aut ett' suloißt' armon aicaa Uin taikoi-
sin joca paicas Nöyrydes wiisast täyttä, Et wi-
hdoin palean wolttaisin (g), Ja HCRrani lepoon
tulisin (h): Eus' hän caic' toiwoni täyttä.

g) Matth. 25: 23. h) Ebr. 4: 3, 5, 9.

9. O! ilon Sengi wahwista, Tose tuscat caic'
mua ahdistä, Erittäin cuollon sumus, Ett haa-
woin igen sulksin Jesuren, nijs myös nuclur-
sin: Nijn pääsen mailman cohust.

J. & A. Fr.

Lois

Toinen.

Weisatán samalla nuorilla, cuin N:o 232 Ruotzin
Wirsikirjasa.

Jesu Armas Jumalan! Nyt me tänne co-
coumme, Pyhä Sanaas euulemaan; Et
sen iloll tetisimme, Miellem sijs pois maasta
canna, Tairvast uust mieli anna. ::

2. Pimitetty mielen on, Syngens caic' sielun
peittä; Ellei Henges walo tuonn, Ja sun armo-
casuos nähtä: Meis uus sydän Jesu waicut,
Halajaman sua tairout. ::

3. O! sä walo cunnian, Loisto Isän kiekaudest,
Watais mielen pimlän, Kewäis synnin sangeudest.
Corman, hengen, suuni wahwoist, Palwoleman sua
albiß. ::

J. & A. Fr.

Colmas / (*)

W. c. N:o 237. Suomen Wirsikirjasa.

S! mitä ilo sydämen, On etees Jumal tulla,
Sun asumises huoneseen, Ja sanas äändä
cuulla: Näkemään huones cunnia, Ja suurta
armos waloa; Ee sielun riemull täyttä.

2. Or päiwä sinun huonesas On iloifembi olla,
Cum caikes siinä ilosa, Jot' mailmast woipi tulla.
Täys ilo läsnä olostas, Ja armo ilmestyrestäs Ha-
luisel sielul wuota.

3. Me rucollem sijs nöhydes, Ett' armon sen
meil annais, Maistarem saada hywoyttäs, Ja rac-
faudes

---

*) Öfversatt ifrån Swenska Psalmboken N:o 231. O Gud
thet är en hjertans tröst, när til ditt hus ic.

taudes manna. Ems ravot^h sielu sanallas, Henges
iloll^h ja voimallas; Nijn riemull^h tääldä lähden.

4. Sun Pyhä Henges meille lain, Sydändän
walmistamaan; Hän mielen sotian walaiseon, Sur
tabros seuramahan: Ett sanas woiman tunbissim,
Elämäs siihen mielbyissim. Nijn Nimes pyhäx tulee.

5. Mistsy oleon Isälle, Cank Pojall^h, mei
dän HERRall^h, Sunnia Hengel Pyhälle, Jumaa
lall^h yhden werrall: Nijn cuin on ollut alusa, Nijn
ijät oleon lopusa, Sanottu caikel^h miehell.

J. Fr.

Neljäs. (*)

Weisatan cuin 17:0 247. Suomen Wierkkirjasa.

Sose turwa caict sulb puuttune, O Sielu! syn
nin sodas, Ja oma woimas waipune Kil
woturesas cowas, Cose omatandos rastiä,
Ja synnyden sull^h osotta; Nijn älä hylkä cuitengar
Se turwa alm, Ett JEsus on sun lunastan.

2. Waict syndis sängen rascabat Dwa ja ylden
suuret, Sun mielestäs nijn catterax Maistu cuin
myrkyn juuret: Nijn on JEsuxes puhdistus, Sull^h
awara myös lunastus, Cose uscolla sen omistat,
Hän armosta Sun päästä caikist^h waiwoista.

3. Hän sinun tähtes mailmaan In Lunastajax
eullut, Ja igens andan cuolemaan, Sun hätä ää
nes cuullut, Ett hän sun synneist lunastais, Ja
werellänsä puhdistais. Ett mahda silleä epäillä,
Waan ilolla Toitwo caict^h armoo Isäldä.

3. Ehl

(*) En Öfversättning af then 17da Psalmen No 247.
Misttörsta ej o Christen god ic.

4. Eht' Etäs olet mihoittan Sun pahudellas
tuimall', Väälles nijn co'v'n angoran. W. tännyt
synnill' julmill': JEsus sen mihaa lievitti, Eose'
euoston al' igens heitti, Sill' welcas ombi marattu,
unhodettu, Isän cans' rauha voitettu.

5. Jos cuollo sua ahdistä, Ja julma pirun wäl-
da, Helroetin liekki cauhista: Nijn JEsus nijden
alda Sua pelasti, ne cykisti, Waxauden sull' uu-
disti: Et' tarwis sillen pelätä, eit' häätä, Sun
arouses Hän ennättä.

6. Sun parannures mielestäs Waxar' näky
ja tyhlär, Eit' käändyä oikein synnistäs, Tule
sull' igell' työlär: Kyll' H'Kra sen työn ig' päättä,
Cydammes wiel' armoll' täyttä, Eose' sinus saapi
wäliä, Jk hallita, Pyhyteen mieles taimutta.

7. Walef' uscos sangen heicori Näky tääll'
odorures, Sun turwoas ylön huonori: Tunburi
wopistures; JEsus sun uscos alcaja, Hän täht-
tä sen, ja wähwista, Ei Hän suigewa kyntilä lä-
tähytä, Waan waimalla sen enändä.

8. Eit's cauman armon hyljännyt Jkival-
laisest' olet, Nijn mahdottomar seimaa nyh
Sua omatundos nuolet; Mut' rohwaise sill' i-
biäs, Eit' Jumal' sua uäifest' Posasans ombi
racastan, Wiel' eugu tain, Ja sinun wastonotta ain.

9. Sij's turwa Armoon JEsuxen, Quin häätänyh
ei häädä, Waan otta waskan mieluisest' Caic' surfiat
synnin säälä: Hän läkigee sun haawas caic', Ja
Armostans iloitta rakk'; Sijs juor' Hän' tygd ala-
stoin, Nijn mahdotoin, Quins olet caikist' turwatoin.

10. Sill'

10. Eik eip' lohduust' taitoasa löydy, eik tällä
maasa, Quin moisi syndist' wairwasta. Quosenda eli
päästä; Waan JEsus on se yxinäns, Quin anda
arwun aln pääänäns: siis lypsa hänen armona pääl,
Eläisäs tää, Hän sinun päästä tuscast' wiel.

J. & A. Fr.

Wijdes. (*)

Weisatan cuin N:o 226 Suomen Wierikirjasa.

Suing sinun kelpa Jumalan, Tee ranshan tädä
elos, Tähösi all igen annan, Se on min
woittoni cuollos: Jos seison, maacan, istunen,
Jos puhun, eli ajattelen, On Jumal caic' mull caitis.

2. Sen parahimma löydän tääll, Mitäs Jhan
mull suonet, Ja waicka cuollo tylis pääl, Niins
ike outta tienpet, Cose khatengin huomaigen, Etis
caic' tuins teet minullen, On hywäxeni aimot.

3. Mun raseat synnin ricoret, O Jsd armost
anna, Ett' ohiit' caic' unbodett; Ja Henges minull
laina, Tähös sydämmeen kirjota, Mielen pois mail-
mast wieroita: Suo armos tääll jo maistan?

4. Ja coseg wäimein ertän tääll, Sun aiwotuo-
res jälken, Ann totöndäs mun pysh stell, Ja pane
Pyhäis telkeen, Jlo omas nautikemaan, Sull Hal-
lelujah wiesamaan, Sulwisten caswois edes.

J. & A. Fr.

Cun

(*) Se Swenska Psalmboken N:o 264. Som tig GUD
täckes gör med mig &c.

Luudes. (*)

Weisatan samalla Nuotilla kuin N:o 274.
 Nuozin Wierikirjasa.

Jesus aino ilon on, Tuin mun euokollans on
 ostan, Iken hanelle isät suon, Elämähan si-
 tä wastan; Caie' muut ombi turhuus täällä,
 JEsus ystävän on wiel.

2. Tott en tottel euldacan, Cunnian, taie' on-
 nen hyvä: Ne caie' tiedän easonan, Tyhmän wies-
 wän waimaan syvään, Waan joo' JEsus, racas-
 ta, Sen hän isät iloitta.

3. JEsus ain' ihasturen, Händä minä hartast ha-
 lan, Sishen ast' ett' wittanen Händes caie' mieli halun,
 Tääl on tusca euolema, JEsuxes on elämä.

4. Mene mailma marcabas, Sinun ilos iteuun
 rotepi, Tulet nisse catterax, Tuin ilwas racastapi;
 Etis mua ikän huroitan, JEsus pisy ilonan.

J. & A. Fr.

(*) En Öfversättning af Psalmen N:o 274. JEsus alt
 mitt gods är ic.

*) De Swenska Psalmböckens N:o 274. Som till
 Kungl. Höf. Meddelat den 17. Mars 1737.